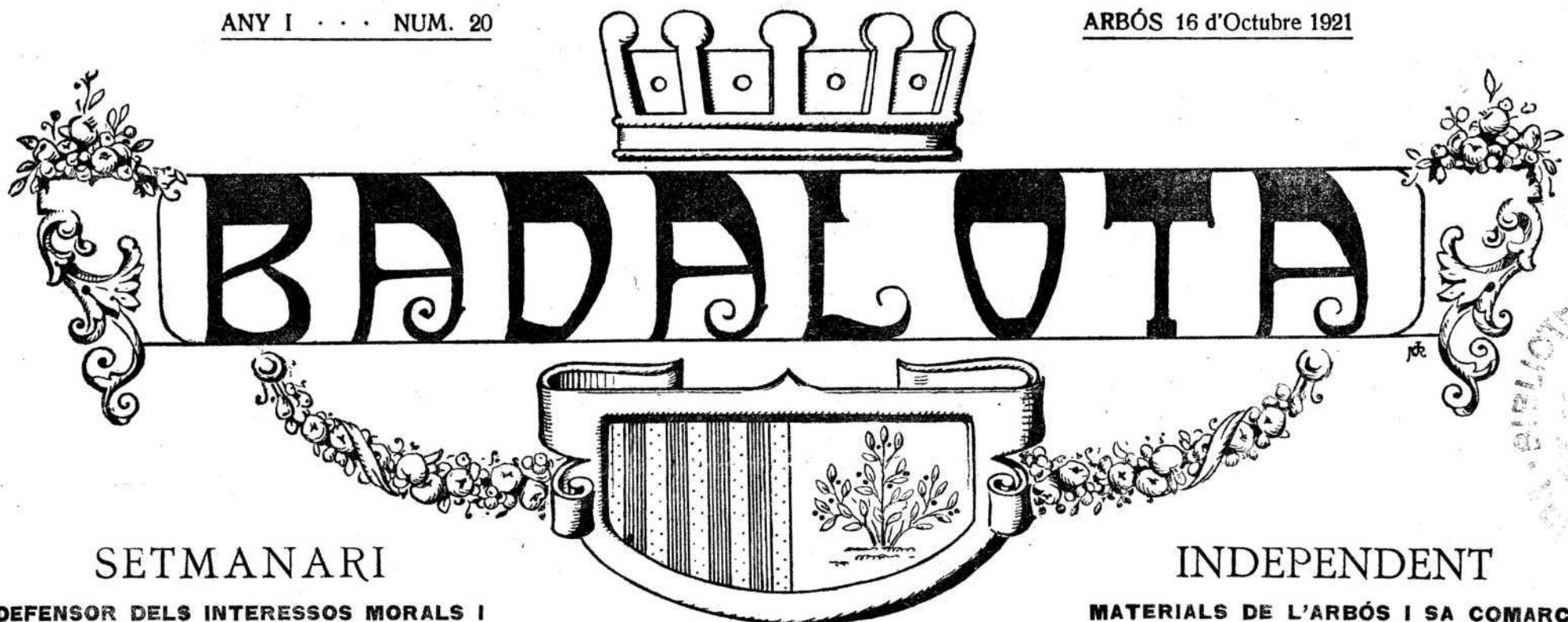

SETMANARI

INDEPENDENT

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
 Arbós i comarca, un mes, 0'50 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
 Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
 A PREUS DE TARIFA

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

AGENCIA DE ARBÓS

Cupons venciment 30 de Setembre i 1.er d'Octubre
 Es poden cobrar al mateix preu de Barcelona

BANCA i BORSA Cuidem de tota classe d'operacions de compra i venda
 Giros per a totes les places bancaries

COMPTES CORRENTS a la vista i a plas en Pessetes, Francs, Suïssos, Belgues, Dollars, Lires, Marcs i Corones

CAIXA D'ESTALVIS Dipòsit de Valors en Custòdia
 Abonem a la vista. . 3/4 per 100
 » a 6 mesos.. 4 » 100
 » a 1 any. . . 5 » 100
 A les hores de despatx facilitem canvi sense cobrar comissió.

Admetem totes les quantitats, per petites que siguin, destinades als soldats que operen al Marroc, sense comissió.

Dr. Francesc Carbonell

METGE DE L'HOSPITAL CLÍNIC

CIRURGIA — MATRIU — VIES URINÀRIES

Consulta de 1 a 2 i de 7 a 8

Carrer Nou de S. Francesc, 5, pral. Telèfon 361-A

BARCELONA

PROSES LLEUS

El dia de les Verges

Com ganfalonera dels Reis, tot portant presents saborosos per a la mainada, en la processó del Santoral apareix la Santa: Santa Ursula, la princesa britànica que en terres de Germània s'emparadissà sobre les emporrades ales del martiri, important-se al empli—segons conta la llegenda—la òpima collita de les Onze Mil Verges, veremades amb el falcó de ses exhortacions i bell exemple.

Autumne, pròdig en collites, espectant, espera la Santa; i s'empolaina amb devassall d'or que arreu escampa.

Or posa a la terra matisada pels claps auris dels vinyars que gronxolen els sarments enrestellats de rossa pampolada, cimbrejant com palmes en mans d'infants. Les marginades plenes de bardisses les daura amb l'or de les olivardes, que desclouen els petits sols de ses flors grogues en piramidals totes apomellades. Els fullats fruiterars, barreja de verdors encara no marcides i de la color

taronjada de les fulles que ja decandeixen, brillen, gemats de rou, per entre els esquifos de l'au-baina matineria com joiells d'or i maragdes. I en les boscúries sota el cobricel de les pinedes, hi escampa la florida de les argelagues, que com ginesteres tardorals es constelen de llum de sol quallada.

Or en el cel que es magnífica en els rutilants cap-vespres: agulles de sol que fendeixen les nuvolades flonges, resplandents d'albura de neu, matisades d'or, violetes i vermells de brasa, preludi dels incendis hivernals.

I en el tremolor de les aigües hi copsa, bellugadissa, l'or tot: el de la gama de la rossor i porpres que ha escampat per la terra, i el que fa lluir en el firmament.

Octubre piadós, que passa el Rosari, al columbrar la Santa encén els fruits color de cadmi en els cantells de les ovalades pales dels nopals, que flambejen com canalobres. I pels rierals i torrenteres, arrenclera processonalment els rumorosos canyars que arboren plomells de gala. I com símbols de la Caritat excelsa, l'amor a Déu que culmina en el martiri; en record del que endurà la Santa,

fa esclatar, entre verdors i espines, la rojor de les magranes que s'esberlen deixant guspirejar, pel somris de la clivella, la inflamada vermellor del fruit que, humilment, sota l'amargor de la closca s'amaga i que, amb el mateix delit que té l'amor, es dóna, i pròvidament esgruna sa dolçor en mil grans de traslucents robí. I al convit generós hi fan cap vols d'aucellada que sadollen sa fam en les roges ferides i coronen els magraners de batecs d'ales i pluladissa. Tal també, sota els sofriments del martiri s'hi abscondeix tota una infinitat de divins refrigeris que les ànimes dels màrtirs van destriant i gustant d'un a un com anticipacions de la glòria.

Pel mlg d'aquesta aurea pompa autumna, la Verge i Màrtir capdevantera del ròssec de les nombroses companyes, passa magnífica refulgint nívea candor vírginal. I com ruixim de glòria examinat de la lliial processó, les marietes esbadellen ses flors blanques de pupil·la d'or que, goludes de llum, s'acluquen enyorívoles a l'hora del sol colgant; mentres els avellutats codonys d'ivorí madura i olorosos, cauen, com gotes de llum joiosa, al aprop de la Sana; a qui com efluvi fragant elixit d'immens turíbul, l'oraijol engiravolta, embaumat amb la barreja flairosa de l'alé dels boscos odorants de reïna, del aroma dels fonollars de càlides sentors d'anís, del perfum balsàmic de les herbes bosquetanes, de la fragància de fruites madures i ben olents, del flaire que s'escapa dels ruscus plens de bresques d'on regalima la mel daurada i odorant de tots els olors de la montanya...

I a son pas, la Santa, mestressa aclensada en l'obtenció de cèllica i ubèrrima collita, llensa la benedicció de Déu sobre les collites de la terra que, ja arreplegades, son guardades pels cellers, botigues i golfes, i sobre les tardànies que acaben de madurar sota l'amotxament del sol... I als infants, collita encar aponcellada, beatíficament els somriu. Ells, guanyats pel verginal encís, exulten, riuen, i es llencen en son seguí, recordant els de les Verges; i per tal de servir un record de son pas, escudats amb son nom, van demanat una petita ofrena dels fruits que acaben d'esser benits: cistellet a l'bras, xamosos i riallers, esbandint joia com voltors d'aucells, van portant de casa en casa el pldol captaire. A la gràcil petició, els rebostos avars s'amoroseixen, s'obren i aboquen en ses mans de tot ço que previsorament guarden per a l'hivernada: i les llépoles ametlles, els raïms daurats, les figures adobades, les sucroses panses, les pomes que odoren com si s'acabés d'obrir la calaixera de l'àvia; el codonyat assecat al sol, les sucroses peres d'aigua, les magranes, les nous, les aglans... tot ço que és de bon tast a la llinera boca infantívola, fa cap a omplir els cistells que jolosament són portats per la quitxalla tot saltironant, però curiosa de que no se n'aboquin els presents que els curumullen.

Al endemà de la diada de les Verges els ulls dels infants miren enyorívolament cap el dia abans. Els dels vellets miren cap a la llunyania de sa infantesa i fremeixen al sentir que Novembre s'apropa fent caure les fulles, i acotxant concirosos el cap musiten aquesta preguera:

¡Oh Santa Ursula i Companyes! que en vostre nom quan nins recaptavem les llinadures i fruites

tes de la terra, a vos exorem perquè ara en nostra senectut ens agafeu de la mà i ens porteu a tastar les dolces eternes.

I en els cels, fentint la glòria rutilant, en mig de batecs de llum, com toc deliquiós de meliflua orga, esclata immensa la dolça veu de les Verges declarant accepta la petició amb la triple repetició de l'Amén; que, omplint-los d'esperança, arriba a oïdes dels suplicants com la lleu remor de l'oraijol que, amb tebior íntima, els acarona, tot esburrifant-los-hi amb sos dits subtils la blanca cabellera.

FONT D'HORTA

El record de la calma

Per primera vegada en ma vida, vaig presentar diumenge proppassat una carrera de *vuittores*. La organitzada per la Penya Rhin.

No va portar-m'hi la passió per l'esport, que bo i exposant-me a ésser fillat de cursi, confeso que no he sentit mai, sens perjudici, emperò, de reconèixer que alguns esports, agafats amb cordura, poden ésser més o menys profitosos. Però és tan lleminera la curiositat: i per altra part la simpàtica Penya Rhin va tenir a bé escollir un lloc tan prop de casa que gairebé podia imputar-se a desagraïment el no assistir-hi.

No pretenc, doncs, fer cap ressenya ni menys cap crítica de la festa, en primer lloc perquè vivint com vivim a una velocitat de 200 quilòmetres per minut, comprenc que és extemporani i intempestiu parlar d'una cosa que ja fa vuit dies ha passat, i per altra part, i aquesta és la raó de més pes—sinceritat obliga—com que no conec el panyo no vull exposarme a que els de la Penya m'enviïn alguna pinya.

Emperò, no obstant lo precedent i a títol d'informació, per si encara hagués quedat algú dejú, repetiré breument ço que ha dit la premsa, i és que, malgrat l'empenyo dels de la Penya, la cosa no va anar empenyada com era d'esperar. Senzillament perquè tantost començada la lluita va empenyar-se l'interès de l'espectador. No va despenyar-se cap corredor, però dels deu que es van presentar, als quinze minuts de córrer, ja n'hi havia quatre en situació d'ingressar a una casa d'empenyos. En efecte un se les empen contra els arbres, un altre es fica per les vinyes, un altre que fa figa i un altre que, sens dubte eternit al veurer aquell dispers, va retirar-se sense paga.

Naturalment, va passar ço que tenia de passar, va refredar-se l'empeny dels més empenyats, perquè, no hi ha que donar-hi voltes, per mes voltes que donessin, en una carrera així, sis cotxes no treuen de cap empenyo.

Però, i això és el que vull fer constar, excusant els detalls de caràcter tècnic, la nota més curiosa de la festa va donar-la bona part de l'immens públic que, amb devota resignació, va presenciar-la de cap a cap. Aquest si que pot ben dir que va batre el record de la calma, perquè malgrat el sol roent que feia, amb la fredor que, pels molus apuntats, des d'ls primers moments va apoderar-se dels ànims, se'n necessita de paciència per aguantar el punt set hores seguides sense defallir.

Un amic que m'acompanyava i jo no vam tenir-la tanta paciència, però potser no vam ésser menys virtuoses que ells, puig contagiats de la febre corredissa i ensems animats per la curiositat de presenciar la destresa dels corredors en els punts més difícils del trajecte, vam recórrer aquest apeu. Val a dir-ho tot, emperó. A no ser per l'esperança de satisfer, al arribar a la meta, la ganussa que va acometre'ns, potser a mig camí també ens hauriem retirat.

Amb tot crec que devem empenyar als de la Penya perquè no es desanimin. Espanya necessita gent de *panyo* i, respecte a aquesta matèixa, no hi ha dubte, coneixen com coneixen el panyo, si els de la Penya s'hi empenyen, arribaran lluny.

JOB.

FUTESSES

ESBRINANT

Per sa part l'Autoritat
Demostra molta feblesa
Com si la vida sols fos
Una senzilla futesa.

Si el repès instituït,
Que per ser sols volutari,
Es d'una poca energia...
Cal a tot hom obligar-hi.

I si el públic no respecta
L'oficial disposició,
Com si de les malifetes
Volgués ser-ne encobridor,
Es perquè a l'anà a la plaça
Es noten coses tan rares,
Que en lloc de franca harmonia
Sols es veuen males cares.

CONCLUSIÓ

Ço dit, no en feu cas, és broma
que a mi gens em mortifica,
però tan de bo que algú
li servis de pica-pica.

MARINGO.

1321 - UN CENTENARI - 1921

DANT

II

Alguns anys van passar i quan Dant, gracies en els estudis fets a la ciutat de Bolònia, la pàtria dels pintors, plaça forta del regne d'Itàlia, sobre el Reno afluent del Po, amb 125.000 habitants (pàtria del Gereu, dels Proccacini germans pintors (1545-1627), dels tres Carrache també pintors un dels quals l'Annibal el més important autor de la cèlebre galeria Fornese (1560-1609), del Dominiquin cèlebre pintor el millor alumne de Carrache, de Guido Rem pintor també de l'Albanè del xebre de Carrache pintor sobrenomenat l'Anacreonte de la pintura, de Benet XIV papa de 1740 a 1758, de Mezzofanti cardenal i filòleg cèlebre per la seva prodigiosa memòria (1771-1848) i de Galvani famos físic) estigué en condicions d'escriure, començà el seu treball per a poder explicar son somni amb un poema meravellos que fou la Divina Comèdia; aquesta fou escrita a principis del segle XIV i té cent cants distribuïts en tres parts: Purgatori, Infern i Glòria; va inspirar-se el Dant per a començar son treball en l'impressió que va fer-li l'espectacle del jubileu d'En Bonifaci VIII que va coincidir amb les cerimonies de la Setmana Santa de l'any 1300 per l'esperit religiós que portava a Roma peregrins de tota l'Europa per a guanyar la benaventurança d'un viure etern; en ella ens descriu el viatge fantàstic que fa acompanyat del poeta romà Virgili, que visqué del 70 al 18 abans de Jesucrist (quin nom complet era Publio Virgilio Mason nascut a Andes prop de Mantua—que per això li diuen el Cisne de Mantua—fill de modestos agricultors rebent no obstant una educació ben cuidada: estudià filosofia amb en Liron, medicina i matemàtiques, imitant a Càtulo i Lucrècio poetes llatins en literatura; va ésser desposseït dels bens que va tornar-los-hi August (Octavi) del qual era favorit i per encàrreg del qual escrigué la famosa Eneida narrant poèticament els orígens de Roma; per fi fent un viatge a Grècia es va trobar malalt i tornant a Roma morí als pocs jorns, pregant abans als seus amics de cremar el manuscrit de l'Eneida per no haver-lo pogut corretegir, ordres que per sort no van complir ells, desoient-lo).

L'argument resumit de la Divina Comèdia es el següent: el poeta apareix perdut en una selva molt fosca que representa Florència rodejada de perills, Virgili se li presenta i s'ofereix a servir-li de guia. Després de passar el Aqueronte entren a l'Infern i recorren els nou cercles on estan els condemnats sofrint penes horribles; en l'últim cercle pateixen els fundadors de falses religions que són els més castigats. L'imaginació de Dant encalca en els episodis de l'Infern una grandesa imponderable; al sortir d'aquell lloc de sofriments a l'entrada del qual un rètol diu: Deixeu els que entreu aquí tota esperança (*lasciate ogni speranza voi qu'entrati*), se'n van cap el Purgatori, abrupta montanya amb set divisions i allí el mateix que a l'Infern, Dant reconeix i anomena a molts personatges coneguts per l'història: arriben al Paradís, es presenta Beatriu i llavors Virgili desapareix, passen per alguns cels on gosen els benaventurats fins a arribar al Empíreu. Beatriu ales hores s'asseu en son tron celest

I a prec de Sant Bernad, coneixeu veure la Verge Trinitat, sentint-se el poeta en l'impotència d'expressar tot ço que va ferir els seus sentits i intel·ligència; dema a Déu davant de qui es troba, que el seu poema pugui ser d'utilitat per tots els que el llegixin; amb aquestes paraules:

Oh tú llum eterna que resideix sols en tú, concede-me el plaer de recordar una partícula de tots els misteris que he vist i fes que els meus llavis siguin suficients a poder expressar l'idea de la teva glòria perquè amb el meu llum pugui iluminar les racses esdevenidores!

La Divina Comèdia escrita en tercets de rara bellesa és una de les creacions que sempre seran senyalades com una pedra de toc en l'història de l'humanitat.

S'ha volgut considerar també a la Divina Comèdia com un cant Franciscà ja que el Dant fou un cantor comparable del gloriós Sant Francesc d'Assís, l'autor de l'himne a la pobresa i al sol que coincidint amb els últims anys de vida del nostre poeta recorria el camp i les ciutats parlant a les multituds predicant l'humilitat, pobresa, l'exercici de virtuts, restablint l'amor a la mortificació i el retorn a l'església de Jesucrist, promovent amb ella l'entusiasme religiós que, despertant-lo en l'esperit del Dant, fou origen d'aquest sublim cant en honor de mor celestial, també hi ha la coincidència de que en l'any 1300 es fundà l'ordre dels terciaris aprovant-la el papa Lluís XIII el Pontífice de la reforma social.

En la Divina Comèdia en la que ens mostra la reu que va tenir amb els cinc poemes: Virgili, Horaci, Ovidi i Lucrèci, contant-se ell el sisé d'aquells grans genis poètics, ens refereix també l'interessant episodi que quan apareix davant de Beatriu en el cel, deixa li la corda que després de la seva mort la vida que havia no fou tan pura com abans; llavors al Dant emocionat rodolen les llàgrimes d'arrepentiment que Beatriu com la amb un dolç somriure de perdó.

La Divina Comèdia, epopeia de concepció grandiosa fou escrita en llengua llatina com era costum de fer-ho aquell temps entre la gent de lletres i Dant seguint-la escrigué en aquesta llengua els set primers cants del poema, i no quedant content del seu assaig va sospens el treball començat i sembla que fins l'oblidà completament doncs al ésser desterrat de Florència l'obra començada estava entre les altres escrites.

Amb tot la seva esposa Emma Donati trobà els cants del poema que va guardar en el seu equipatge i amb les joies i després s'en oblidà.

Passaren cinc anys fins que un nebot del Dant va trobar a trobar per una casualitat després d'ésser en exili tant de temps i els remeté al seu oncle que allavors es va ja desterrat per assumptes polítics; aquest els va recreient que el seu envió era un avís celest ordenant-li a escriure el gran poema començat i des d'allavors que escrigué no en llatí sino en llengua toscana, la seva formosa paterna que ennobli i purificà amb la magnificència dels seus cants enriquint-la de tal manera que aquella llengua abans menyspreuada sols usada per la classe baixa, venia a ésser ço que entre els romans era el *sermó vulgaris* parla usada sols entre gent de classe baixa, en la que se va distingir-se en Plauto autor comediant molt antic, arribar a ser l'harmonios llenguatge italià, es dir que la llengua abans dita *sermó vulgaris* es convertí en *sermó nobilis* o llengua usada per gent distingida.

Una vegada finit el poema el titulà amb senzillesa Comèdia, o sigui que aquesta paraula vol dir una història que, per trista que sigui, el seu desenllaç és sempre feliç fins que alguns anys posteriors a la seva mort els admiradors entusiasmats per la grandiositat d'aquella obra humana, única en son genre que pugui ostentar aquest nom, anyadiren el calificatiu tan ben meregut de Divina, i ha passat per sempre a la posteritat.

Aquesta obra va immortalitzar per sempre l'amor que va sentir per Beatriu ço que fou el propòsit de Dant al escriure-la, i les dues ànimes que el viure terrenal separar el mateix que els Amants de Teruel, en quina genda s'inspirà En Hartembuch per a escriure son famós drama, es remontaren cel amunt fins a arribar davant Deu per a fer-lo testimoni de son amor, quedant allí un per a sempre els dos amants del cel, que la posteritat volgut juntar en el llac indissoluble del seu amor.

Per aquesta obra, per explicar la qual fins es creà la càtedra estant encarregat de la matèixa En Joan Bocaccio gran prosista italià, autor del Decameron, que va fer veure de Cort a Nàpols, festejant a la princesa Maria, filla natural del rei Robert a la que anomena poèticament Flaminia, la persona de Beatriu Portinari fou proclamada carnació vivent de la Teologia, dedicant-se-li sermons les catedrals en les quals se la fa pujar transformada en deessa fina el tabernacle del mateix Déu.

La Fabril Espanyola

DE FRANCESC ILL PADRO

FABRICA DE SERRAR I MOLI DE FARINES

Teléfon número 690

ARBOS DEL PENEDÉS

També va escriure Dant altres obres en llengua llatina, además d'alguns petits treballs, entre elles *De monare-hia mundi* que és una apologia entusiasta de l'imperi romà amb aplicacions d'ordre polític, el *De vulgari elo-quo* on fa la rehabilitació del llenguatge vulgar, i en italià *El convit* que és un dialèct de faisó platònica; *Les rimes* col·lecció de poesies d'assumptes amorós, i per últim *La Vida Nova* on d'una manera apassionada canta l'amor que va sentir per Beatriu (aquesta última està traduïda al català en la biblioteca «Avenç» per Manel de Montoliu).

Parlem ara de la vida Dantesca avans d'escriure el poema, que va ésser plena de contrarietats i disgustos. En aquell temps l'Itàlia no era una sola nació com avui, sinó que hi havia varis estats que prenen nom de la seva respectiva capital; aquets eren els següents, entre repúbliques, principats i ducats: Venècia, Gènova, Pisa, Florència, Milà, Bolonia, Parma, Mòdena, i el comtat de Savoia d'on sortien els reis de Cerdenya, avui casa reial d'Itàlia, tots aquests estats tenen rivalitats de poder entre ells; el que més ens interessa és el de Florència que al mateix que els altres deu el seu origen a les guerres tingu- gudes pels Papes amb els emperadors alemanys.

Cada ciutat tenia els seus governants, Florència tenia el poder en mans de ministrats elegits pel poble quin car- reg durava tan sols dos mesos.

Amb tot això ja podem pensar en les discòrdies inte- riors que hi havia entre els ciutadans de la noble Floren- cia ja que tots aspiraven a ésser governants; a més la po- blació estava partida en dos grans bans: guebos i gibe- lins.

RAIFER AMORSLEY

(Acabarà)

Arbós Octubre 1921

CRONICA ARBOSENCA

MUNICIPAL

Sessió del dia 18 d'Octubre.

Assisteixen els Regidors senyors Pujol, Mañé, Ami- guet, Rovira, Soler, Just i Roig, presidint l'Alcalde se- nyor Cruaïes.

Es dona compte d'una comunicació del M. I. S. Go- vernador civil donant autorització a l'Alcaldia per el tras- lat de les restes mortals del Cementiri parroquial clausu- rat, al nou municipal.

El senyor Amigué pregunta en quin estat es troba l' assumpte de la Casa Manó, contestant-li l'Alcalde que an prompte com tingui en el seu poder el croquis del so- ar que ocupa la mateixa, continuarà les gestions que por- a fetes, tenint l'impressió de que aquestes donaran bon esultat.

El senyor Roig denuncia que novellament s'ha col·lo- at una gran quantitat d'arena a la placeta de detrás l'Es- rèsia, i pregunta si s'ha donat el corresponent permís. El senyor Alcalde li contesta que no, i que procedirà en onseqüència, ordenant sigui retirada.

El senyor Pujol parla de la conveniència de que sigui rreglat el tros del carrer de Jussà, cantonada al del orn, extreient-se les terres dolentes que hi ha posades l nivell de l'acera, acordant-se portar-ho a cap.

Es discuteix extensament, intervenint-hi tots els Con- ejaes, respecte a la vigilància dels remats en aquesta epoca de l'any per tal d'evitar que ocasionin perjudicis ls camps, quedant-se en que per l'Alcaldia es donguin se- veres ordres al guarda per a que extremi la vigilància i enuncii sense contemplació a tot pastor que amb remat nvadeixi alguna finca sense el degut premis.

I s'aixeca la sessió.

RELIGIOSA

Diumenge, 23 d'Octubre, XXIII després de Pentecos- tès.—Avui a dos quarts de dotze, catecisme de Perseve- rancia; a la tarda, a dos quarts de quatre, doctrina per nens i nenes, i a les cinc rosari, mes del Roser, tridu a santa Ursula i visita a Nostra Senyora de la Cor.—Demà dilluns, dia 24, començament del Sant Novari d'ànimes; cada dia es celebraran els següents pietosos actes: al matí, a les 7, Rosari, exercicis propis del Novenari, càn- tics pietosos, sermó pel Rvnt. Salvador Vilarrubias Pvre. de l'Immaculat Cort de Maria i Absolta.

Missa: Dimecres, a 2 quarts de 8, per Antonia Rosell (a. c. s.)

Bateig: Dia 14 d'Octubre, Mercè Murtró Cerezo, fi- lla de Joan i Pilar.

ARTISTICA

ELENC ARTISTIC

Diada de Tots Sants

D. Juan Tenorio

Decorat Exprofés

Esplèndida Apoteosi

VARIA

Velem amb mol gust la disposició del M. I. S. Gover- nador de la provincia, facultant a l'Alcaldia pel trasllat de les restes del Cementiri parroquial al municipal. Ara toca a nostre Ajuntament complir aquella, i embellir el passeig de Badalota que, gràcies a l'activitat d'un dels propietaris d'aquella barriada, té ja comensada la tasca.

En la veïna vila del Vendrell, el dimecres de la passa- da setmana, s'efectuaren les noces del nostre amic el far- macéutic En Miquel Castellví i la distingida damisella Na Rosa Socas. Finalda la cerimònia, els jovescells esposos i llur comitiva passaren a la sala de l'Orfeó, on els fou ser- vida una esplèndida àgape per En Josep Gestí. La taula oferia un bell aspecte amb son ornament de flors, a les quals la núvia hi ajuntà les blanques del seu ramell, formo- sa tola de flors de tarongina, gardenies i vares de Jessè. Un quintet de corda amenitzà l'acte. Cap al vespre els nu- vis s'acomiadaren dels seus familiars i amics, empenent ruta vers les principals ciutats de la península.

Moltes benaurances a la gentil parella.

Fa uns quants dies que la companyia de M. Z. A. ens ve servint material de primera en la majoria dels trens de passatgers. Sort tenim d'això en els trens de la nit que amb sa esplèndida il·luminació fan que el moll quedi ben enllumenat; així hom sap on posar el peu; d'altra manera és tan mïgrada la claror que donen els dos tristos llumets de petroli de l'estació, que es molt fàcil pendre mal. A les gestions que darrerament es feren prop de la companyia per a il·luminar l'estació elèctricament, contestà aquella que estudiaria el cas; ha passat molt de temps i res: hem quedat amb els dos tristos llumets de petroli.

Banc Comercial de Tarragona—L'agència d'aques- ta vila, té el gust de participar als seus clients que li ten- nen entregats títols del deute amortizable al 5 per cent pel canvi, que poden passar a recollir els nous, contra en- trega dels resguarts, per les oficines del Banc a les hores de despatx: matí de 9 a 1, tarda de 4 a 7. Arbós Octubre de 1921.

AVIS:

Tant per insertar com per a retirar anun- cis no s'admeten avisos més que fins els dimarts de cada setmana.

ANTON FELIU

CONTRACTISTA D'OBRES

PLANOS I PRESSUPOSTOS GRATIS

Cases Noves, 4

ARBÓS

Pneumosol Castellví

Balsàmic-reconstituent

BRONQUITIS - CATARROS - TUBERCULOSIS - DESGANA
DEBELITAT GENERAL

De venda en totes les bones Farmacies i en la del autor:
Farmacia Castellví, VENDRELL

Un bon sakó estalvia temps roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de
LLUIS ROMAGOSA
FÀBRICA EN SANT MARTI (Barcelona)

Blondas y Encajes al bolillo

Mantelerías Bordados

E. Vall-Borrás

Major, 33 Arbós

Condal, 7 Barcelona

"Hotel Moderno"

Propietaris: Jover i Solé Germans

TOT CONFORT — PREUS REDUITS
SITUAT EN EL PUNT MES CÉNTRIC DE

BARCELONA

Carrer del Hospital, 5, 7, 9 i 11-Teléfon 2239

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 34

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA

MOSTUYA

(nom registrat)

CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

Callar de Coneleria **Frederic Borrell**
de

COMPRA DE MARES I TARTRA

Venda de botes usades degudament reparades a punt d'omplir
N'hi ha de totes cabudes desde mitja carga a vuit cargues

PREUS MÒDICS

Cases Noves ----- ARBÓS ----- Telèfon 689

VINDEX

AVISADOR AUTOMÀTIC
D'INCENDIS

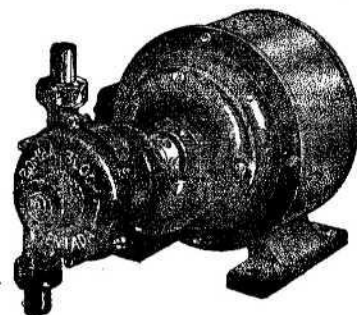
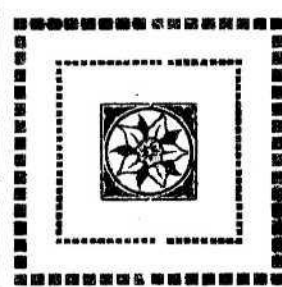
Temporada d'hivern

Estufes LOFFTI, la marca més acreditada a preus sens competència.

Comptadors Elèctrics de 3, 5 i 10 Amp Monofàcics i Trifàsics Verificats i a punt d'entregar, es coliquen gratuïtament i en vintiquatre hores. Preus de Fàbrica.

Làmpares de totes les marques acreditades

Motors Elèctrics i de Gasolina i tot el referent al ramb d'electricitat.

Bombes Prats i Bloch

----- PER INFORMES -----

V. PUIG

Llibertat, 1 i Recó, 2 - Vendrell - Telèfon núm. 77

ATENCIÓ**Propietaris i Comerciants de Fusta**

Si teniu fusta tallada i boscos plantats sense distinció de mena i quantitat, feu oferta a

FRANCISCO ILL PADRO

Fàbrica de Serrar

Arbós del Penedés

La Confiança Confiteria-Pastisseria-Queviure

Casa fundada en 1884

Drogues — Pintures — Perfumeria — Explosius

TEMPORADA DE SEMBRA

Grans existències de primeres matèries per adobs. — Superfosfats, Amoníacs, Potasses i demés productes. — Vendes al major i al detall.

J. Ferrer Vidal * Major 31 i Forn 2 i 4. * Arbós